DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 28 lipca 1966 r. | Nr 12 | Poz. 50 - 53

TREŚĆ:

50.

ZARZĄDZENIE nr 119

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 czerwca 1966 r.

w sprawie organizacji dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport

(znak: OT-5-003-U/66)

W wykonaniu uchwały nr 367/64 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie organizacji dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport, zwanej dalej „uchwałą nr 367/64", zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję określającą zasady działania generalnych dostawców kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Sprawy związane z organizacją dostaw w ramach eksportu wewnętrznego regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Generalnym dostawcą może być:

1) zjednoczenie grupujące przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych, budowlano-montażowe i inne,

2) przedsiębiorstwo.

2. Tryb i zasady prowadzenia rejestru generalnych dostawców regulują odrębne przepisy wydane przez Ministra Handlu Zagranicznego.

3. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych wielkością udziału robót budowlanych i montażowych w eksportowanym kompletnym obiekcie, mogą działać dwaj generalni dostawcy: jeden z resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz drugi z innego resortu gospodarczego. W przypadkach takich podział zadań, zasady współpracy, odpowiedzialności i rozliczeń, ustalenie wspólnego kierownictwa budowy, określać będzie każdorazowo wspólna decyzja ministrów, którym podlegają generalni dostawcy i Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 4. 1. Przekazywanie przez eksporterów generalnym dostawcom obowiązków i uprawnień związanych z wykonywaniem kontraktów na eksport kompletnych obiektów, dokonywane jest na podstawie zasad ustalonych w odrębnych przepisach wydanych przez Ministra Handlu Zagranicznego oraz na podstawie porozumień zawartych między eksporterami a generalnymi dostawcami.

2. W zakresie:

1) zawierania kontraktów i porozumień,

2) fakturowania i rozliczania cen ryczałtowych,

3) planowania i zapewniania limitów dewizowych na import kompletacyjny maszyn i urządzeń w celach reeksportu oraz na realizację usług kontraktowych,

4) sporządzania kalkulacji wydatków dewizowych związanych z eksportem kompletnych obiektów,

5) powoływania za granicą biur budowy dla realizacji kontraktów,

— obowiązują odrębne przepisy wydane przez Ministra Handlu Zagranicznego.

3. Wysokość marży generalnego dostawcy za kompletowanie dostaw kompletnych obiektów na eksport ustalają odrębne przepisy Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen.

4. Zasady pokrywania ryzyka związanego z eksportem kompletnych obiektów określą odrębne przepisy.

§ 5. Zasady wysyłania i wynagradzania specjalistów delegowanych za granicę dla wykonywania usług związanych z eksportem regulują odrębne przepisy oraz porozumienia zawarte między generalnymi dostawcami a eksporterami.

§ 6. Zobowiązuje się dyrektorów departamentów, zjednoczeń i przedsiębiorstw do uwzględnienia w planach postępu techniczno-ekonomicznego i w planach produkcji wniosków generalnych dostawców, zaopiniowanych we właściwym trybie, zmierzających do usprawnienia i polepszenia efektywności eksportu kompletnych obiektów.

§ 7. 1. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń grupujących przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych, budowlano-montażowe i inne do uwzględniania w planach zaopatrzenia materiałowo-technicznego środków materiałowych, maszyn i urządzeń niezbędnych do realizacji planowanych zadań eksportowych. W ramach posiadanych środków potrzeby na te cele powinny być pokrywane w pierwszej kolejności.

2. W przypadku braku w zjednoczeniach określonych w ust. 1 możliwości zapewnienia w ramach posiadanych środków zaopatrzenia materiałowo-technicznego dla potrzeb dostaw eksportowych poza- lub ponadplanowych — dyrektorzy tych zjednoczeń

powinni występować z odpowiednio uzasadnionymi wnioskami: w sprawie materiałów — do Centrali Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw, która przydzieli potrzebne materiały z rezerwy resortu lub poczyni starania o dodatkowe przydziały z rezerwy Komisji Planowania przy Radzie Ministrów; w sprawie maszyn i sprzętu oraz środków transportu i maszyn przeładunkowych — do rzeczowo właściwych departamentów Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 8. 1. Umowy na dostawy kooperacyjne na rzecz generalnych dostawców dla obiektów dostarczanych na eksport powinny być wykonywane przed innymi umowami, na równi z tymi, które dotyczą dostaw zastrzeżonych odrębnymi uchwałami Rady Ministrów oraz powinny zapewniać ilościowe, jakościowe i terminowe wykonanie poszczególnych kontraktów eksportowych na kompletne obiekty.

2. Dostawy kooperacyjne na rzecz generalnych dostawców dla obiektów dostarczanych na eksport traktowane są na równi z bezpośrednimi dostawami na eksport.

§ 9. Zasady stosowania bodźców ekonomicznych dla uzyskania efektywniejszych rozwiązań projektowych kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport określą odrębne przepisy.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1966 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 119 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 czerwca 1966 r.

Instrukcja

w sprawie zasad działania generalnych dostawców kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport

I. Organizacja generalnych dostawców

1. Generalni dostawcy w ramach swojej organizacji zapewnią wykonanie całokształtu zadań związanych z eksportem kompletnych obiektów w zakresie określonym uchwałą nr 367/64.

2. Generalni dostawcy powinni w ciągu 6 miesięcy od daty wpisania ich do rejestru prowadzonego przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego, dostosować swoją strukturę organizacyjną do wykonywania zadań, jakie nakłada na nich uchwała nr 367/64.

3. Jednostka organizacyjna, która otrzymała uprawnienia generalnego dostawcy, obowiązana jest w ciągu 60 dni od dnia uzyskania uprawnień zawrzeć z eksporterem porozumienie określające zasady współpracy w zakresie dostaw kompletnych obiektów. Kopie porozumień między eksporterem a generalnym dostawcą powinny być przesłane do Departamentu Obrotu Towarowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

4. Zakres odpowiedzialności generalnego dostawcy z tytułu dostaw kompletnych obiektów reguluje umowa zawarta między nim, a eksporterem. W umowie należy zastrzec, że generalny dostawca udziela eksporterowi każdorazowo gwarancji w takim zakresie, w jakim przewiduje ją kontrakt zagraniczny zawarty w uzgodnieniu z generalnym dostawcą.

5. Osiągnięcie porozumienia pomiędzy eksporterem a generalnym dostawcą w sprawie zawieranego kontraktu z nabywcami zagranicznymi powinno być stwierdzone podpisem upełnomocnionego przedstawiciela generalnego dostawcy, złożonym na kopiach kontraktu przeznaczonych dla eksportera i generalnego dostawcy.

Generalny dostawca przez złożenie podpisu swego upełnomocnionego przedstawiciela na kopiach kontraktu przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność za realizację ustalonych warunków w kontrakcie, dotyczących w szczególności: dokumentacji, norm i warunków technicznych, zakresu dostaw, terminów dostaw, montażu, uruchomienia kompletnego obiektu lub poszczególnych działów, rękojmi, gwarancji i kompletności usług oraz innych klauzul kontraktowych.

II. Zasady ogólne współpracy z resortem handlu zagranicznego

1. Generalni dostawcy współpracują ściśle z eksporterami, m.in. w zakresie:

1) opracowywania i realizowania programów akwizycji,

2) opracowywania materiałów reklamowych,

3) przygotowywania ekspozycji i uczestniczenia w międzynarodowych targach i wystawach o tematyce branżowej związanej z działalnością generalnego dostawcy i eksportera,

4) prowadzenia negocjacji i zawierania kontraktów.

2. Generalni dostawcy zobowiązani są do uzyskiwania, gromadzenia i opracowywania materiałów i informacji dotyczących w szczególności:

— technicznych wymagań odbiorców na poszczególnych rynkach,
— wprowadzania za granicą nowych towarów lub zmian ich jakości,
— poziomu aktualnych i wprowadzanych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych,
— stopnia automatyzacji urządzeń,
— stosowania nowych materiałów,
— sposobów wykonania i wykończenia towarów,
— wyposażenia technicznego towarów,
— tendencji rozwojowych postępu technicznego,
— opakowania.

Generalny dostawca zobowiązany jest do prowadzenia systematycznej analizy i stałej konfrontacji powyższych informacji z aktualnym i perspektywicznym stanem możliwości produkcyjnych krajowego przemysłu oraz do bieżącego i okresowego przekazywania informacji w tym zakresie eksporterowi.

3. Generalni dostawcy wspólnie z eksporterami prowadzą systematycznie badania opłacalności eksportu kompletnych obiektów i opracowują programy poprawy struktury eksportu oraz obniżenia kosztów dewizowych i złotowych.

4. Generalni dostawcy opracowują plany wieloletnie, roczne, półroczne i kwartalne dostaw i usług eksportowych w ścisłym porozumieniu z eksporterami.

III. Zasady i tryb sporządzania ofert

1. Generalny dostawca opracowuje w uzgodnieniu z eksporterem oferty typowe oraz na zlecenie eksportera oferty na poszczególne obiekty, we własnym zakresie lub zleca opracowanie ich innym odpowiednim jednostkom.

2. Oferta powinna być opracowana na podstawie rozeznania warunków technicznych dotyczących przedmiotu dostawy oraz warunków miejscowych nabywcy, w szczególności norm i przepisów technicznych, warunków klimatycznych, analiz surowców, danych lokalizacyjnych oraz kosztów miejscowych u nabywcy, związanych z budową.

3. Oferta zawierająca zestawienie:
- materiałów,
- pomocniczych maszyn, urządzeń i sprzętu technicznego oraz środków transportu,
- kadry inżynieryjno-technicznej i pracowników niewykwalifikowanych, potrzebnych do realizacji kontraktu za granicą,
- maszyn i urządzeń oraz usług wchodzących w skład importu kompletującego (reeksport) dla kompletnego obiektu oraz zawierająca określenie innych niezbędnych elementów opłacalności eksportu kompletnego obiektu lub wykonawstwa robót budowlanych i montażowych przez wyliczenie aktualnego wskaźnika efektywności eksportu dla całej transakcji — powinna być zaakceptowana przez Komisję do Oceny Ofert i Warunków Kontraktowych Transakcji Eksportowych Kompletnych Obiektów, przed złożeniem jej w formie wiążącej. Oferta powinna być złożona eksporterowi w terminie każdorazowo z nim ustalonym.

4. Generalny dostawca obowiązany jest załączyć do oferty zestawienie cen poszczególnych świadczeń składających się na cenę ofertową i oznaczyć w ofercie termin, nie krótszy niż trzy miesiące, w ciągu którego będzie związany ofertą.

5. Przy niezmienionej w kontrakcie zagranicznym specyfikacji technicznej kompletnego obiektu, w stosunku do specyfikacji ofertowej, cena podana w ofercie może być w uzasadnionych przypadkach uzgodnionych z eksporterem, podwyższona w umowie najwyżej o 15%.

6. Przy ustalaniu ceny ofertowej należy sporządzić kalkulację przewidywanych kosztów dewizowych, związanych z realizacją kontraktu, a obejmujących bezpośredni import kompletujący (reeksport) maszyn i urządzeń oraz wydatki dewizowe związane ze świadczeniami usług przy budowie i uruchomieniu obiektu.

7. Jeżeli przy podpisywaniu kontraktu zagranicznego, zobowiązania kontraktowe odbiegają od założeń ofertowych w sposób wywierający wpływ na zwiększenie lub zmniejszenie ceny ofertowej, wówczas generalny dostawca jest upoważniony do przedłożenia eksporterowi nowej ceny ofertowej.

IV. Planowanie i sprawozdawczość

1. Generalny dostawca w porozumieniu z eksporterem planuje dostawy i usługi dla eksportu na okresy wieloletnie, roczne, półroczne i kwartalne.

2. W planach rocznych, półrocznych i kwartalnych należy wyodrębnić poszczególne maszyny i urządzenia lub elementy kompletnego obiektu, zgodnie ze specyfikacją, terminami kontraktowymi, potrzebami montażu wraz z podaniem terminów dostaw tych maszyn, urządzeń lub elementów w rozbiciu miesięcznym.

3. Generalny dostawca w porozumienu z eksporterem ustala szczegółowe harmonogramy dostaw na podstawie:
- kontraktu zawartego z odbiorcą zagranicznym,
- potrzeb montażu i technologii produkcji,
- planów rocznych.

4. Plany dostaw eksportowych generalnego dostawcy obejmują również import kompletujący maszyn i urządzeń oraz usług w celach reeksportu.

5. Import kompletujący (reeksport) należy wyodrębnić w ogólnym planie importu resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych (w planach zjednoczeń i w planie zbiorczym).

6. Wartości wynikającej z powiększenia przez generalnego dostawcę listy pozycji importowanych w stosunku do listy uzgodnionej z eksporterem, gdy powiększenie to zostało dokonane po rozpoczęciu realizacji zamówienia eksportera — nie zalicza się do wykonania planu eksportu.

7. Plany eksportu obiektów kompletnych, roczne, półroczne i kwartalne powinny być sporządzane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie instrukcjami Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

8. Uzgodnienie planów z eksporterem powinno być stwierdzone podpisem upełnomocnionego przedstawiciela eksportera na kopiach planu.

9. Generalni dostawcy obowiązani są do składania kwartalnej sprawozdawczości na formularzach P-16 z jednoczesnym opracowaniem szczegółowej analizy opisowej do poszczególnych pozycji dostaw eksportowych i omówieniem perspektyw przewidywanego wykonania dostaw eksportowych w następnym kwartale, ze wskazaniem pozycji zagrożonych i podaniem przyczyny zagrożenia.

V. Zasady współpracy z jednostkami kooperującymi (poddostawcami) przy dostawach kompletnych obiektów

1. Poddostawcą w rozumieniu uchwały nr 367/64 może być zjednoczenie lub przedsiębiorstwo resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych lub zjednoczenie albo przedsiębiorstwo innego resortu, biorące udział pośrednio lub bezpośrednio w eksporcie inwestycyjnym bądź biegowym.

2. Poddostawca wykonuje dostawy lub usługi przeznaczone do kompletnego obiektu na zasadzie umowy z generalnym dostawcą, nie wchodząc w bezpośrednie stosunki prawne z eksporterem.

3. Generalny dostawca zapewnia dostawy i usługi krajowe dla eksportu kompletnych obiektów w drodze uzgadniania z poddostawcami planów rocznych i zawierania umów.

4. W razie odmowy przyjęcia przez poddostawcę zamówienia generalnego dostawcy — jeżeli poddostawca nie miał obowiązku zawarcia umowy, stosuje się odpowiedni tryb postępowania ustalony w § 7 ust. 5 pkt 3 i 4 uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Mon. Pol. nr 59, poz. 296 i nr 85, poz. 363).

5. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń lub przedsiębiorstw, pełniących dla określonych kontraktów funkcje poddostawcy, do typowania i delegowania na wniosek generalnego dostawcy odpowiednich specjalistów, niezbędnych dla akwizycji oraz realizacji zobowiązań kontraktowych, jak również do przyjmowania na przeszkolenie personelu nabywców zagranicznych.

6. Wnioski generalnych dostawców w sprawie wysyłania specjalistów i czasokres ich pobytu za granicą powinny być, z punktu widzenia celowości wyjazdu, opiniowane przez Departament Obrotu Towarowego przed skierowaniem ich do Departamentu Kadr i Szkolenia.

7. Zjednoczenia nadzorujące przedsiębiorstwa produkujące maszyny i urządzenia obowiązane są, na żądanie generalnego dostawcy, przekazywać aktualny spis maszyn i urządzeń objętych planem produkcji danego roku oraz informacje dotyczące produkcji nowych rozwiązań technicznych i zamierzeń na następne lata.

8. Dostawa maszyn i urządzeń dla kompletnych obiektów obejmuje również dostawy części zamiennych, niezbędnych dla wypełnienia zobowiązań wynikających z kontraktu oraz dostawy, związane z obsługą techniczną w okresie pogwarancyjnym.

9. Generalny dostawca, otrzymując od poddostawcy potwierdzenie przyjęcia zamówienia na dostawę maszyny lub urządzenia, powinien otrzymać również wykaz części zamiennych, ich ceny i normy zużycia.

10. Poddostawcy, którzy dostarczyli generalnemu dostawcy urządzenia wchodzące w skład kompletnego obiektu, obowiązani są w ciągu okresu ustalonego w umowie, nie krótszego niż 10 lat, przyjmować i wykonywać, w sposób uzgodniony z generalnym dostawcą, zamówienia na dostawę części zamiennych dla dostarczonych maszyn i urządzeń.

11. Producenci lub aparat zbytu, obowiązani są w okresie uzgodnionym z generalnym dostawcą przechowywać dokumentację konstrukcyjną, technologiczną i techniczno-ruchową tych urządzeń, a także oprzyrządowanie, modele i formy, również w przypadku wycofania maszyny lub urządzenia z produkcji bieżącej.

12. Generalni dostawcy zobowiązani są do przekazywania swoim poddostawcom wszelkich reklamacji oraz uwag lub opinii zgłaszanych przez odbiorców zagranicznych, lub wynikających z własnych obserwacji odnośnie wad lub nieprawidłowej pracy maszyn i urządzeń dostarczonych w ramach kompletnego obiektu — w celu ewentualnego wprowadzenia niezbędnych zmian konstrukcyjnych lub wykonawczych w produkowanych maszynach lub urządzeniach.

13. Poddostawcy powinni współpracować z generalnym dostawcą w zakresie opracowywania projektów typowych zakładów oraz maszyn i urządzeń, w celu polepszenia wyników eksportu. Współpraca ta powinna przebiegać na zasadzie odpowiednich umów i porozumień.

14. Generalny dostawca realizuje przedmiot kontraktu we własnym zakresie, lub podzlecając wykonanie poszczególnych robót branżowych przedsiębiorstwom wykonawczym.

15. Generalny dostawca i przedsiębiorstwa wykonawcze, działające na zasadzie zlecenia generalnego dostawcy, sporządzają plany produkcyjne dla wykonywanego przez siebie zakresu robót eksportowych. Roczne wyniki planów stają się podstawą do opracowania w rocznych planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw uściślonych zadań działalności eksportowej, wyodrębnionej w oddzielną pozycję (obok produkcji podstawowej, produkcji pomocniczej i usług — produkcja eksportowa). Środki na realizację tych zadań będą przydzielane oddzielnie przez Departament Planowania Budownictwa.

16. Podstawą do ustalania wartości robót eksportowych poddostawcy lub kooperanta są ceny wynikające z umowy zawartej między generalnym dostawcą a eksporterem. Wartość robót eksportowych ustalana jest w złotych dewizowych i złotych obiegowych, w których ujęta jest również równowartość dewiz. Przeliczenie dewiz na złote dewizowe i złote obiegowe następuje według obowiązujących kursów walutowych. Do planu techniczno-ekonomicznego wartość robót eksportowych wliczana jest w złotych obiegowych. Do wartości robót nie wlicza się wartości materiałów i urządzeń dostarczanych przez kontrahenta zagranicznego.

17. Podstawą do opracowania części planu, ujmującej zadania produkcyjne działalności eksportowej, jest zatwierdzony projekt organizacji budowy i robót. Plan zadań produkcyjnych zawiera:
— zakres robót w podstawowych scalonych rodzajach robót w jednostkach rzeczowych,
— terminy oddawania obiektów (części robót) według warunków uzgodnionych z generalnym dostawcą.

18. Plan zatrudnienia ujmuje:
— robotników produkcyjnych,
— robotników nieprodukcyjnych,
— pracowników inżynieryjno-technicznych i ekonomicznych,
— pracowników administracyjno-biurowych.

19. Plan funduszu płac ujmuje płace z podziałem zatrudnienia jak w ust. 18, wyrażonym w:
— złotych płatnych w kraju,
— dewizach płatnych za granicą,
— łącznie w złotych obiegowych (z przeliczeniem dewiz na złote obiegowe według obowiązujących kursów walutowych).

20. Fundusz płac działalności eksportowej nie jest objęty bankową kontrolą funduszu płac, jednak saldo rozliczenia zostaje wliczone do odrębnej pozycji do rozliczenia funduszu płac dla celów globalnej kontroli działalności.

21. Plan zaopatrzenia materiałowego sporządzony jest na podstawie zadań rzeczowych. Na plan ten składają się:
— materiały kupowane za granicą w dewizach z przeliczeniem na złote obiegowe,
— materiały z dostaw krajowych.

22. Materiały pochodzące z dostaw krajowych wchodzą w ogólną pulę materiałową resortu, zjednoczenia, przedsiębiorstwa mogą być jednak w uzasadnionych przypadkach z niej wyodrębnione. Zamówienia na materiały przeznaczone dla robót eksportowych należy oznaczać znakiem „Pilne, eksport".

23. Realizacja zamówień następuje na warunkach ustalonych odrębnymi przepisami Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

24. Zapasy materiałowe przeznaczone na roboty wykonywane za granicą (zarówno znajdujące się w kraju, jak i wysyłane na miejsce budowy) powinny być ewidencyjnie wyodrębnione.

25. Plan kosztów opracowuje się według układu obowiązującego dla działalności krajowej.

26. Koszty wyrażane w złotych dewizowych, powinny być wyodrębnione i przeliczone na złote obiegowe.

27. Asortyment i ilości środków transportowych i przeładunkowych przeznaczonych do robót prowadzonych za granicą generalny dostawca uzgadnia z Departamentem Transportu.

28. Amortyzację oblicza się na podstawie obowiązujących przepisów dotyczących amortyzacji środków trwałych.

29. Odrębną część planu kosztów stanowi zestawienie kosztów dewizowych będące zestawieniem wszystkich planowanych wydatków dewizowych.

30. Finansowanie środków obrotowych odbywa się według zasad obowiązujących w kraju.

31. Odsetki od udzielonych kredytów bankowych powinny być uwzględnione w planowanym poziomie kosztów.

32. Finansowanie nakładów inwestycyjnych i kapitalnych remontów odbywa się według zasad obowiązujących w kraju.

33. Dodatkowe potrzeby wynikające z podjęcia ponadplanowych robót finansuje bank na podstawie każdorazowo przedłożonych planów rzeczowo-finansowych i wniosków kredytowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

34. Działalność eksportowa wykazywana jest w odrębnej sprawozdawczości z zachowaniem przepisów GUS dla działalności eksportowej.

51.

ZARZĄDZENIE nr 125

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 23 czerwca 1966 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu koordynacji Zjednoczenia Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych

(znak: OR4-003/P10/66)

Na podstawie uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Mon. Pol. nr 33,

poz. 178) i w wykonaniu postanowień § 4 uchwały nr 170 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1965 r. w sprawie zapewnienia rozwoju produkcji i stworzenia odpowiednich warunków dla stosowania tworzyw sztucznych w gospodarce narodowej w latach 1965—1970, po porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Chemicznego, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zjednoczeniu Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych powierza się koordynację w zakresie produkcji i stosowania materiałów i elementów budowlanych oraz elementów i urządzeń sanitarnych z tworzyw sztucznych.

§ 2. W zarządzeniu nr 219 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 października 1960 r. w sprawie wyznaczenia zjednoczeń wiodących (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 87, z 1962 r. nr 20, poz. 87, z 1963 r. nr 17, poz. 78 i z 1964 r. nr 6, poz. 17) — wprowadza się następujące zmiany:

— w załączniku do zarządzenia w pkt 8 — Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych — Poznań

— kolumna 3 otrzymuje brzmienie:

„a) okucia (budowlane, meblowe i inne), łazienkowe piecyki gazowe,

b) produkcja i stosowanie materiałów i elementów budowlanych oraz elementów urządzeń sanitarnych z tworzyw sztucznych zgodnie z wykazem asortymentów, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia;”

— kolumna 4 otrzymuje brzmienie:

„a) Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego,
Ministerstwa Sprawiedliwości,
prezydiów rad narodowych;

b) Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
Ministerstwa Przemysłu Chemicznego,
Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
Komitetu Drobnej Wytwórczości,
prezydiów rad narodowych.”

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1966 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 125 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 czerwca 1966 r.

Wykaz

asortymentów z tworzyw sztucznych przewidzianych do koordynacji branżowej przez Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych

I. Materiały ścienne:

1) elementy ścienne warstwowe typu „sandwich” oraz inne ścianki warstwowe,
2) inne okładziny ścienne dla budownictwa.

II. Elementy dachowe i świetliki:

1) płyty typu „sandwich” płaskie i łukowe,
2) płyty poliestrowe faliste dla budownictwa,
3) elementy świetlikowe z polimetakrylanu.

III. Materiały izolacyjne termiczne i akustyczne:

elementy komórkowe typu „plastra miodu”.

IV. Materiały podłogowe w zakresie stosowania w budownictwie:

1) płytki podłogowe PCW zwykłe i z warstwą izolacyjną,
2) wykładziny wielowarstwowe zwykłe i z warstwą izolacyjną,
3) masy szpachlowe POW,
4) winileum,
5) wykładziny typu dywanowego.

V. Okucia i elementy wykończeniowe:

1) okucia drzwiowe i okienne,
2) wykładziny stopni i spoczników schodowych,
3) profile budowlane: listwy podłogowe, uchwyty poręczowe, profile uszczelniające i wykańczające dla stolarki budowlanej oraz profile dla budownictwa wielkopłytowego,
4) kratki wentylacyjne, pokrywki otworów i drzwi rewizyjne,
5) rynny dachowe i rury spustowe.

VI. Materiały izolacyjne przeciwwilgociowe i chemoodporne:

taśmy dylatacyjne i wkładki uszczelniające.

VII. Elementy stolarki budowlanej:

elementy drzwi i okien.

VIII. Elementy instalacji sanitarnych i technologicznych:

1) rury wodociągowe instalacji wewnętrznej i zewnętrznej z PCW i PE,
2) rury kanalizacyjne instalacji wewnętrznej z PCW,
3) łączniki z PCW i PE,
4) armatura sieci domowej — od pkt 1 do pkt 4 w zakresie stosowania w budownictwie,
5) wanny, brodziki, zlewy, zlewozmywaki i zbiorniki płuczące,
6) sedesy,
7) syfony
8) węzły i kabiny sanitarne.

52.

ZARZĄDZENIE nr 143

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 lipca 1966 r.

w sprawie usprawnienia osiągania projektowych zdolności produkcyjnych w obiektach przemysłowych oddawanych do eksploatacji

(znak: MB-2/66)

W celu szybszego osiągania projektowych zdolności produkcyjnych w obiektach (zakładach), przekazanych z działalności inwestycyjnej do eksploatacji przemysłowej oraz w związku z § 5 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 lipca 1964 r. w sprawie normatywów czasowych osiągania projektowych zdolności produkcyjnych w zakładach i obiektach przemysłowych oddanych do użytku (Mon. Pol. nr 47, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się zjednoczenia przemysłowe do sukcesywnego uzupełnienia wykazu normatywów czasowych dalszymi asortymentami produkcji i rodzajami obiektów przemysłowych, nie objętymi wykazem, w załączniku do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 lipca 1964 r. (Mon. Pol. nr 47, poz. 229).

§ 2. Normatywy czasu dochodzenia do projektowej zdolności produkcyjnej zatwierdzają:

1) dla inwestycji planu centralnego — Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
2) dla inwestycji zjednoczeń — dyrektor zjednoczenia po uprzednim uzgodnieniu z Ministerstwem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Planowania i Produkcji Przemysłu Materiałów Budowlanych,
3) dla inwestycji przedsiębiorstw — dyrektor zjednoczenia, ustalając tryb ich zatwierdzenia do dnia 30 września 1966 r.

§ 3. 1. W celu jednolitego stosowania normatywu czasu dochodzenia do projektowych zdolności produkcyjnych należy ustalić:

1) normatyw czasu, w którym obiekt (zakład) powinien osiągnąć projektową zdolność produkcyjną, określony w miesiącach,
2) minimum wielkości produkcji w pierwszym miesiącu eksploatacji przemysłowej,
3) normatywne wielkości produkcji, które obiekt (zakład) powinien osiągnąć w określonych przedziałach czasu (czasokresach) przed osiągnięciem pełnej projektowej zdolności produkcyjnej.

2. Wielkości produkcji pierwszego i końcowego miesiąca czasokresu (np. 1 i 12 miesiąca) służą za podstawę do wyliczenia średniej produkcji danego czasokresu (roku, kwartału). Wyliczona średnia produkcja w roku powinna być przyjęta do planów produkcyjnych w danym roku kalendarzowym.

§ 4. 1. Zobowiązuje się inwestorów resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do opracowania planu działania w celu stworzenia warunków dla pełnego wykorzystania nowych zdolności zgodnie z obowiązującymi normatywami czasowymi.

2. Nadzór nad pracami, ustalonymi w planie działania, o którym mowa w ust. 1 zjednoczenia zlecą w zakresie tematyki oraz właściwości fachowym jednostkom organizacyjnym zgodnie z okólnikiem nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 lutego 1966 r. w sprawie współpracy zakładów badań i doświadczeń w zakresie osiągania projektowych zdolności produkcyjnych w obiektach przemysłowych oddawanych do eksploatacji (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 16).

§ 5. Zobowiązuje się zjednoczenia do ścisłej analizy przyczyn nieosiągania projektowych zdolności produkcyjnych oraz do ustalenia jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za stan zaistniały.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1966 r.

MINISTER
w z. St. Pietrusiewicz

53.

PISMO OKÓLNE NR 35

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lipca 1966 r.

w sprawie dochodzenia roszczeń cywilnych w postępowaniu nakazowym i upominawczym

(znak: OR8-037/66)

Dochodzenie w postępowaniu cywilnym roszczeń, których przedmiotem jest zapłata sumy pieniężnej lub lub świadczenie rzeczy zamiennych może odbywać się w trybie uproszczonym. Mianowicie, jeżeli roszczenie wynika z weksla lub czeku albo też w całości może być udowodnione dokumentami urzędowymi lub prywatnymi z podpisem urzędowo poświadczonym, można je, bez względu na wartość przedmiotu sprawy, dochodzić w postępowaniu nakazowym. Wszelkie zaś roszczenia pieniężne, których przedmiotem jest suma nie przekraczająca 2000 zł, mogą być dochodzone w postępowaniu upominawczym.

Jedno i drugie postępowanie charakteryzuje się tym, że wniesienie powództwa wystarcza do wydania nakazu zapłaty bez wyznaczenia rozprawy i przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wydany nakaz, o ile nie zostanie zaskarżony, uzyskuje moc prawomocnego wyroku.

Postępowanie nakazowe i upominawcze pozwala więc na znaczne zaoszczędzenie czasu potrzebnego na stawiennictwo w sądzie i znacznie szybszą realizację należności, aniżeli w zwykłym postępowaniu procesowym. Wpływa na to również okoliczność, że postępowanie nakazowe i upominawcze należy w zasadzie do zakresu działania państwowych biur notarialnych, które będąc mniej od sądów w obciążone, szybciej od nich działają. Sądy rozpoznają sprawy w trybie uproszczonym jedynie wówczas, gdy w siedzibie właściwego sądu powiatowego nie ma państwowego biura notarialnego.

Przedstawionych korzyści uproszczonego trybu postępowania nie niweczy ryzyko przedłużenia go w przypadku zaskarżenia nakazu, pomimo, że zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym lub sprzeciw od nakazu w postępowaniu upominawczym sąd rozpatruje jako I instancja tak, że od orzeczenia sądu służy jeszcze rewizja. Doświadczenia praktyki wykazały bowiem, że nakazy zapłaty zaskarżane są w znikomym jedynie procencie. Ponadto wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym nie uchyla całkowicie korzyści związanych ze skierowaniem sprawy na tę drogę. Nakaz taki od chwili wydania stanowi tytuł zabezpieczenia roszczenia, a jeżeli był wydany na podstawie weksla lub czeku, staje się natychmiast wykonalny z upływem terminu udzielonego na zaspokojenie roszczenia.

Za korzystaniem z postępowania nakazowego lub upominawczego przemawiają również względy natury finansowej, ponieważ opłaty w tym postępowaniu są o połowę niższe.

Z powyższych względów zaleca się korzystanie z możliwości dochodzenia roszczeń w postępowaniu nakazowym lub upominawczym w każdym przypadku, gdy zachodzą wymagane do tego warunki. Dotyczy to szczególnie spraw, w których można nie spodziewać się sporu co do stanu faktycznego i wysokości roszczenia, lecz przyczyną niezaspokojenia należności jest raczej tylko opieszałość dłużnika. Do trybu uproszczonego nadają się szczególnie takie sprawy, jak o zwrot nadpłaconego wynagrodzenia lub nierozliczonej zaliczki, o zapłatę za niezwrócone sorty mundurowe lub narzędzia pracy, o wynagrodzenie drobnych szkód wyrządzonych przez pracowników, o zapłatę za benzynę zużytą przez kierowców ponad ustalone normy, o ustalone cennikiem wynagrodzenie za usługi.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. Z. Duszyńska

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 14 z 29.IV.66 r., poz. 86 ustawę z 21.IV.66 r. o rzecznikach patentowych;

poz. 87 ustawę z 21.IV.66 r. o ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem;

w nr 15 z 5.V.66 r., poz. 93 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 21.IV.66 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności;

w nr 17 z 20.V.66 r., poz. 110 rozporządzenie Rady Ministrów z 29.IV.66 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych;

poz. 111 rozporządzenie Rady Ministrów z 14.V.66 r. w sprawie włączenia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie do Politechniki Warszawskiej w Warszawie;

w nr 18 z 25.V.66 r., **poz. 113** rozporządzenie Rady Ministrów z 13.V.66 r. zmieniające rozporządzenie z 17.VII.62 r. w sprawie szczegółowych norm szacunkowych dla budynków na wywłaszczonych gruntach;

poz. 114 rozporządzenie Rady Ministrów z 13.V.66 r. zmieniające rozporządzenie z 31.I.61 r. w sprawie określenia wysokości odszkodowania za wywłaszczone grunty w mieście lub osiedlu oraz za ograniczenie prawa własności i za odjęcie lub ograniczenie innego prawa rzeczowego na nieruchomości.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 16 z 13.IV.66 r., **poz. 91** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 30.III.66 r. w sprawie ramowych wytycznych do prowadzenia analiz rocznej działalności zjednoczeń budownictwa;

w nr 18 z 26.IV.66 r., **poz. 100** uchwałę Rady Ministrów nr 94 z 19.IV.66 r. w sprawie ułatwienia i usprawnienia realizacji robót związanych z montażem maszyn i urządzeń w czynnych obiektach;

poz. 101 zarządzenie Ministra Finansów w 13.IV.66 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem terenów;

poz. 102 zarządzenie Ministra Finansów z 13.IV.66 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między przedsiębiorstwami państwowymi;

poz. 103 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 19.IV.66 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia składników funduszu płac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy;

w nr 19 z 2.V.66 r., **poz. 104** uchwałę Rady Ministrów nr 102 z 23.IV.66 r. zmieniającą uchwałę w sprawie upłynniania zbędnych i nadmiernych zapasów niektórych przedmiotów.

poz. 105 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 25.IV.66 r. w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standartowym wyposażeniu za rok 1965;

poz. 107 zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z 2.IV.66 r. w sprawie akceptowania danych wyjściowych do projektowania (założeń inwestycji) i zatwierdzania projektów wstępnych niektórych inwestycji, realizowanych w planach terenowych;

w nr 21 z 13.V.66 r., **poz. 114** zarządzenie Ministra Finansów z 4.IV.66 r. w sprawie gospodarki finansowej zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych; poz. 116 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 30.IV.66 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 23 z 21.V.66 r., **poz. 121** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z 11.V.66 r. w sprawie trybu przygotowywania wniosków o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz wymaganej dokumentacji;

poz. 122 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 16.V.66 r. w sprawie trybu i terminów zlecania robót budowlanych i montażowych oraz opracowania bilansów robót budowlanych i montażowych na lata 1967 i 1968;

w nr 24 z 27.V.66 r., **poz. 124** zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa z 12.V.66 r. w sprawie rozpowszechniania projektów typowych dla indywidualnego budownictwa na wsi;

poz. 127 zarządzenie Ministra Finansów z 12.V.66 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie zasad organizacji i finansowania zjednoczeń przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego na wojewódzkie zjednoczenia przemysłu terenowego materiałów budowlanych;

w nr 25 z 31.V.66 r., **poz. 129** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 20.V.66 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i stref ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu;

w nr 26 z 1.VI.66 r., **poz. 131** uchwałę Rady Ministrów nr 121 z 13.V.66 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport, wykonywanych przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej;

poz. 132 uchwałę Rady Ministrów nr 122 z 13.V.66 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospokarki nieuspołecznionej;

poz. 137 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 24.V.66 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm.

W Dzienniku Budownictwa ogłoszono:

w nr 3 z 6.IV.66 r., **poz. 16** zarządzenie nr 36 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 3.II.66 r. zmieniające zarządzenie w sprawie warunków technicznych, wymaganych przy projektowaniu i wznoszeniu budynków na terenach eksploatacji górniczej;

poz. 17 zarządzenie nr 37 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 4.II.66 r. w sprawie ustanowienia normatywu technicznego projektowania budynków szkolnych szkolnictwa zawodowego;

poz. 18 zarządzenie nr 44 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 15.II.66 r. w sprawie zmiany zarządzenia ustalającego ogólne zasady cennika prac projektowych;

w nr 4 z 18.IV.66 r., poz. 19 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 3.I.66 r. w sprawie rodzajów maszyn, urządzeń i konstrukcji zaliczanych lub nie zaliczanych do wartości produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych;

w nr 5 z 9.V.66 r., **poz. 20** zarządzenie nr 51 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 26.II.66 r. zmieniające zarządzenie w sprawie organizacji prac projektowych w zakresie typizacji w budownictwie;

poz. 21 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 23.III.66 r. w sprawie lokalizacji szczegółowej niektórych obiektów budowlanych mogących stanowić przeszkody dla ruchu lotniczego;

poz. 22 zarządzenie nr 10 Ministra Komunikacji z 15.I.66 r. zatwierdzające „Szczegółowe przepisy w sprawie warunków technicznych dla lotnisk i lądowisk cywilnych";

poz. 23 pismo okólne nr 3 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 20.I.66 r. w sprawie trybu zaliczania praktyki projektowej w zespołach usług projektowych;

poz. 24 obwieszczenie Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 12.II.66 r. w sprawie zmian w szczegółowym programie egzaminu na uprawnienia budowlane w budownictwie powszechnym;

w nr 6 z 18.V.66 r., **poz. 25** zarządzenie nr 41 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 14.II.66 r. w sprawie ustanowienia normatywu technicznego projektowania pawilonów meblowych (wzorcowni);

poz. 26 zarządzenie nr 52 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 27.II.66 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku zatwierdzania przez organy państwowego nadzoru budowlanego niektórych projektów podstawowych budownictwa powszechnego;

poz. 27 zarządzenie nr 46 Ministra Komunikacji z 11.II.66 r. w sprawie zmiany przepisów budowy i eksploatacji kolei użytku niepublicznego o silniku mechanicznym;

poz. 28 zarządzenie nr 60 Ministra Komunikacji z 28.II.66 r. w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie komunikacji;

poz. 29 zarządzenie nr 62 Ministra Komunikacji z 28.II.66 r. w sprawie ustalenia branżowego cennika prac projektowych budownictwa kolejowego w zakresie elektryfikacji linii kolejowych;

poz. 30 pismo okólne nr 9 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów budowlanych z 26.II.66 r. w sprawie projektów konstrukcji odbiegających od powszechnie stosowanych;

poz. 31 pismo okólne nr 13 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 15.III.66 r. w sprawie praktyki zawodowej przy projektowaniu i budowie budynków budownictwa specjalnego;

poz. 32 pismo okólne nr 20 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 31.III.66 r. w sprawie pozwoleń na budowę zespołowych garaży boksowych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 118 z 17.VI.66 r. znak: ZP2-II/66 w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych za efektywność eksportu;
2. nr 121 z 20.VI.66 r. znak: OT5/5/2351/66 w sprawie obliczania zysku kalkulacyjnego i funduszu nagród za efektywność eksportu kompletnych obiektów;
3. nr 122 z 23.VI.66 r. znak: OR4-003/P4/66 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Radomskie Zakłady Wapienno-Piaskowe, Zakłady Silikatowe „Ludynia";
4. nr 123 z 23.VI.66 r. znak: OR4-003/P1/66 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Cementownia „Chełm II" w Chełmie;
5. nr 124 z 23.VI.66 r. znak: OR4-003/P8/66 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Zbytu Szkła;
6. nr 127 z 24.VI.66 r. znak: OR4-003/P5/66 zmieniające zarządzenia w sprawie nadania statutu przedsiębiorstwa patronackiego Przedsiębiorstwu Produkcji Kruszyw Lekkich w Mszczonowie;
7. nr 129 z 29.VI. r. znak: ZP2-II/66 zmieniające zarządzenie w sprawie planowania produkcji i środków z tym związanych w zakładach przemysłu szklarskiego specjalizujących się w eksporcie;
8. nr 131 z 29.VI.66 r. znak: OR4-003/P2/66 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy";
9. nr 132 z 29.VI.66 r. znak: OR4-003/P2/66 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Biuro Zbytu Wapna i Gipsu.

Redakcja:
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji,
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 2105 w. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE,
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75. **Cena zł 2,—**

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. Zam. 1191/66. M-66.